

г. б.	градѣтъ Нїневїа. Тогѣсѣ Богъ запо- вѣдалъ та ѣзрасла ѣднѣ тѣква за да даржї сѣнка на кѣщїчката Іѡнїна. Іѡ- на сѣ възрѣдовалъ твѣрдѣ мнѡгѡ за
г. в.	тѣѣ тѣква, ѣла радостѣ негѡва не дер- жѣла мнѡгѡ зашѡ Богъ прѣтилъ чѣр- вїѣ та подѣлъ тѣквата, ѣ ѣсѣхнала
г. г.	Нѣпоконъ като ѣстѣкло солонце стоплї- ло главѣта на Іѡнѣ тѡлкова мнѡгѡ,
г. д.	шотѡ Іѡнѣ начѣналъ пѣкъ да желѣѣ на
г. е.	сѣбе сї смѣртѣ. Тогїва мѡ рѣкалъ Богъ: Ты сѣ жалѣѣшъ за ѣднѣ тѣква, дѣто
г. ж.	тѣ не сї ѣ насадїлъ, ѣмї мѣни какъ да мї нї ѣ жалнѡ за Нїневїа, дѣто ѣ тѡлакзї голѣмѡ градъ;

Полѣзні правѡучѣнїѣта.

а. Добрѣ кѣжї послѡвїцата, чї въ голѣмытѣ
 градовѣ нахѡждатсѣ ѣ лошавїны голѣмы,

Тѡѣ докѣзва Нїневїѣ градъ, дѣто тѡѣ тѡл-
 кова бѡлъ напѡлненъ сѣсѣ грѣховѣ, шотѡ Богъ
 шѣлъ да го погѣбї.

б. Дѡлжнї смї да слѣшамѡ покаѣнїѣто дѣто го
 проповѣдатъ Бѡжїѣтѣ проповѣднїцы.